

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΜΑΝΝΗΣ Θ. ΤΣΩΚΛΗΣ

Πάσα διατριβή σχετική τῷ σκοπῷ τῆς ἐφημερίδος μας δημοσιεύεται δωρεάν.

«Άγε μοι, λίγεια φόρμιγγε»
 «... κελάδει Δάριον ὄδαν» (Συνέσιος).

ΕΤΟΣ Α΄. — ΑΡΙΘΜΟΣ 23—24

ΓΡΑΦΕΙΑ : 48—Ὀδῷ Πραξιτέλους—48

ΑΘΗΝΑΙ, 1 καὶ 15 Σεπτεμβρίου 1902.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Αἰτοῦμεν συγγνώμην παρὰ τῶν κ.κ. Συνδρομητῶν μας διὰ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς ἐκδόσεως τῶν δύο τούτων φύλλων τῆς «Φόρμιγγος», ὡς προεληθοῦσαν ἐκ λόγων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεώς μας.
 Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Δεκεμβρίου 1902.
 Ἡ Διεύθυνσις

ΤΟ ΔΕΞΑΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ».

Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀνά χειρας δύο ὑπολειπομένων φύλλων τῆς «Φόρμιγγος» συμπληροῦται ἔτος ἀπ' ὅτου αὐτὴ ἀνέτειλεν ἐν τῷ δημοσιογραφικῷ ὄριζοντι.

Ὁ ὀρίπων ἑταστικῶς τὸ βλέμμα ἐπὶ τῶν σελίδων τοῦ ἤδη συμπληρωθέντος Α' τόμου τῆς «Φόρμιγγος» θέλει πεισθῆ ὅτι ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς, μακρὰν πάσης ὑλικῆς ὀφειλέας, ἐπεδίωξεν ἀπαρεγκλίτως ἐν καὶ μόνον, τὸν ἐν τῷ προγράμματι αὐτῆς ἀρχικῶς διατυπωθέντα σκοπὸν.

Κατὰ πόσον δὲ ἡ «Φόρμιγγε» ἐφάνη συνεπὴς εἰς τοῦτο καὶ ἀνταξία τῶν προσδοκιῶν τῶν συνδρομητῶν αὐτῆς καὶ κατὰ πόσον αἱ περὶ ταύτης καὶ τῆς πορείας αὐτῆς ἐστρεβλωμένα ἰδέαι ἐνίων διεψεύσθησαν, περὶ τούτων δύνανται εὐγλωττότερον ἡμῶν νὰ λαλήσωσιν αἱ σελίδες τῆς «Φόρμιγγος».

Δὲν λέγομεν ὅτι ἡ «Φόρμιγγε» ἐν τῇ διελεύσει ἑνὸς καὶ μόνον ἔτους ἐπέφερε σπουδαῖόν τι διὰ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν μουσικὴν ἀποτέλεσμα, νομίζομεν ὅμως ὅτι αὐτὴ κατέδειξεν ἐπαρκῶς ὅτι κάλλιστα δύναται νὰ ἐπιφέρει τοιοῦτόν τι συντόμως, ἐξακολουθοῦσα τὴν αὐτὴν μέχρι τοῦδε πορείαν τῆς.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ «Φόρμιγγε» ἀνέτειλε διὰ νὰ δύση ἀφίνουσα ὀπισθὲν τῆς ἐμφανῆ τὰ σημεῖα τῆς δράσεώς της, διὰ τοῦτο αὐτὴ θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκδόσιν της, πεποικητῆ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀσπαζομένων τὰς ἰδέας αὐτῆς, μέχρις ὅτου ἐπιφέρει ἀποτέσμα τι ἀγαθὸν διὰ τὴν μουσικὴν μας, πλὴν ὀρισμένον καὶ θετικόν, ὅπερ νὰ δύνηται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία ταῖς μετέπειτα μουσικαῖς γενεαῖς, ταῖς ἐφιεμέναις νὰ δράσωσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν μουσικῆς.

Τὸ Β. ἔτος τῆς «Φόρμιγγος» ἀπὸ 15 Ἰανουαρίου 1903.

ΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ» ΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΕΥΦΗΜΟΙ ΜΝΕΙΑΣ ΔΥΟ ΜΕΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Α'. Μελοποίησις Α. Τριγωνίδου Ἦχος δ' Δ

4 | 4

Α πο ο τους τρου ουλ λους τους γε ρους τους

θρο νους του υ πο δρο μου ρι

γη λαχ τα ρες ε σπει ρα πι στε ω ως α γα πης

τρο ο μου πι στε ω ως α γα πης τρο μου τρο ο

Β'. Μελοποίησις Μ. Μελισσοπούλου Ἦχος Νη

Α πο τους τρου λους τους ε ρους τους θο λους του ἵππο

δρο μου ρι γη λαχ τα ρες ε σπει ρα πι στε ως α

γα πης τρο μου ρι γη λαχ τα ρες ε

σπει ρα πι στε ως α γα πης τρο μου

Κι' Αὐ το κρη τα ρων υ μνη σα νι κες χη ρες και γα α

α α μους και και λυ πες πη ρη γο ρη σα σε νε κρη κους

θη λα μους και και λυ πες πη ρη γο ο ρη σα σε νε

κρη κους θη λα μους

Κ'ερ ρυθ μι σα χ'ε το νι σα Η χους γε λω των

θρη νων και γει λη ε φι λη σα ψαλ των και χει

λη αρ χι τρι κλιων και γει λη ε φι ι λη σα ψαλ

των και χει λη αρ χι τρι κλι νων

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Και πάλιν επί του ρυθμού των όματων του κ. Π. Φιλανθίδου

ΓΝΩΜΑΙ ΕΙΔΙΚΟΝ

Σχετικώς προς την γνώμην του ήμετερου συνεργάτου κ. Χρίστου Γ. Βλάχου, την όποιαν εξήγησάμεν παρ' αυτού επί του ρυθμού των όματων του ήμετερου επίσης συνεργάτου κ. Πέτρου Φιλανθίδου, και την όποιαν χάριν των άναγνωστών της «Φόρμιγγος» κατεχωρίσαμεν εις τό προηγούμενον φύλλον, έλάβωμεν έπιστολήν παρὰ του συνεργάτου μας επίσης κ. Δημ. Περιστέρη, όστις διαφωνεί προς τον κ. Βλάχον επί μιας εκ των τριών παρατηρήσεων του εν τω προηγούμενω φύλλω της «Φόρμιγγος», ως είπομεν.

Πρός διαφώτισιν του ζήτηματος εξήγησάμεν και πάλιν την γνώμην του κ. Βλάχου επί των παρατηρήσεων του κ. Περιστέρη, την όποιαν κατωτέρω καταχωρίζομεν.

Τί λέγει ο κ. Περιστέρης

Ο κ. Περιστέρης μας επιστέλλει τα εξής:

«Οί άναγνώσται της «Φόρμιγγος» δεν έπρεπε να δυσκολεύονται εις την κατανόησιν των όματων του κ. Φιλανθίδου, ουδέ να διαπορεύων επί τω τριτύτῳ γράφῳ, εάν είχαν ύψῆσει την εν τῷ ύψ. 11 φύλλω της 1ης Μαρτίου καταχωρισθέντα παρὰ κεινῶν ήμῶν, ενθα έκάνον γίνεται λόγος περί του πῶς τονίσουν δημῶδες μελωδίας συναδούσας τῷ β' επιτίτῳ των αρχαίων ρυθμῶν ὡς καὶ περί του πῶς Ὁθωμανοὶ οὐσούλ σονίζαν, σπονδιοπαλιμβαχίου καθ'ήμας, εάν παρά τὸν λόγον επιτρέπεται ἢ εν συνδυασμῷ μακροσκελῆς αὐτῆ ἐκφοράς, ὅπου τὸ σημεῖον + δεν εἶνε δηλωτικὸν σιωπῆς, ἀλλ' ἡμίσειος χρόνου.»

«Καὶ ἵαν μὲν ὀρθῶς διατύπῳ ὁ κ. Βλάχος πῶς δέον νὰ γραφῆ τὸ αἷ μανὰ μου τὴν ξενιτιὰ κατὰ τρόπον, ὅπως καὶ ἡμεῖς ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας γράμεθα, καθὼ ἐννοῦμεν τὸν πρότον καὶ δεύτερον χρόνον εἰς ἕνα ἀποφεύγοντες οὐ μόνον τὴν σπασμωδικὴν τῆς χειρὸς κίνησιν προτιθέμενης παρασπῆσι γωρῆς τὸν δεύτερον ἡμισιον χρόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπιμένον τῇ εὐρύθμῳ χειρονομίᾳ, ἥτις καίπερ δυστυχῶς μὴ διασωθεῖσα ἐν τῇ τερτῇ ἡμῶν μουσικῇ ἐν πολλοῖς τῷ πάλαι συμβάλλουσα ἰδίᾳ δ' ἐν τῇ ρυθμικῇ, οὐχ ἦτον ὅμως ἀνασφάνεται ἐν ἑλῆ αὐτῆς τῇ λαμπρότητι ἐν τοῖς χορικοῖς ὅμασιν, ἐνθα οἱ ἀγνήσιοι τὸν νοῦν τοῖς χορῶδῳ προσέχοντες μετ' εὐρυθμίας καὶ χάριτος πάντοδαπῶς τῶν μελῶν τοῦ ὅματος ποιούταν κινήσεις καὶ σχήματα προσήκοντα τῷ ρυθμῷ, τῇ τε ἀνάσει καὶ τάσει τῶν τόνων, ὡς καὶ τῇ ἐνόησιν τοῦ ὅματος ἐν τούτοις ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν τοῦ ὅματος αἷ Φραγκοπούλλαν φρονούμεν ὅτι σφάλλεται ἐλλειψάνων αὐτῶν ὡς ἱαμβόν, δικτυπὸν, ὅποτε ὁ χρόνος θὰ ἦτο κανονικός, καὶ συνεπῶς ἡ γραφὴ ὡς ἡ τῶν ἄλλων ἐν γένει ὅματων κοινὴ καὶ ἀπλή, καὶ οὐδεμία πλέον ἀνάγκη παρίστατο τῷ κ. Φιλανθίδῃ νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν κατ' ἀναλογίαν τοῦ οὐσοῦν

σοφίαν διατύπωσιν, ἀτε τῶν ρυθμικῶν κῶλων περιλαμβανόντων ἀνεπαρκῶς χρόνους. Ὁ ρυθμὸς τοῦ ὅματος, ὡς ἀναγράφεται παρὰ τοῦ κ. Φιλανθίδου εἶνε παλιμβαχίος (— — —) = (1, 1, 1/2), τριτύπος, ἐκῆσται ρυθμικῷ κῶλῳ συνσταμένου ἐκ 2 1/2 χρόνων, ὅστις δύναται νὰ γίνῃ καὶ δικτυπὸς ἐνοούμενου τοῦ δεύτερου χρόνου πρὸς τὸ τρίτου ἡμίσειος. Ἡμεῖς ὅμως φρονούμεν ἀκαρδάντως, ἐκ τῆς φωνῆς, ἣν ἀφίησιν, ὅτι εἶναι ὁ β' επιτίτος ἐν μεταμορφώσει, καὶ δέον νὰ διατυπωθῆ ὡς ἐξῆς:

Ρυθμὸς β' επιτίτος (— — —) = (1 1/2, 1, 1).

Musical notation for the rhythm discussed, showing notes and rests on a staff.

Ὡς δηλονότι διατυπώμεν ἐν γένει τὰ ἐν τῷ ρυθμῷ τούτῳ ὑπαγκύμενα ὅματα, σιλοξενούμενα ἐκάστοτε, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ διευθύνοντος, ἐν τῷ τῆς «Φόρμιγγος» παραρτήματι. Ἄσατε ὡς ἔχει τὸ ὅμα καὶ ὕψῃθε κατακρινῶς τὸ πανομοιότυπον ἐν τῇ ἐξαγγελίᾳ αὐτοῦ, κατὰ τὴν γραφὴν μόνον διαφέροντος τοῦ ἄλλου διατετυπωμένου δικτυπὸν ὡς ἔχει τὸν ἡμισιον χρόνον, οὐχ ὅμως εἰς ρυθμὸν ἐπιτίτον ἢ ἀνακρίβως ὡς ὁ κ. Περιστέρης τὸ ἀνακρίβως, ὡς ἐπισημασθῆ, ἀλλ' εἰς ἱαμβικόν, τριτύπον, ἰσόχρονον, ἐν λόγῳ ἴσῳ. Δὲν τὸ ἐμελοποίησε δὲ ὁ κ. Φιλανθίδης κατὰ τὴν γνώμην μου, εἰς τὴν ἀναλελυμένην γραφὴν, ἕνα δικτύπον τῆν διατυπὸν ἔμαρξιν — — —.

Ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν δὲ τοῦ ἡμίσειος 1/2 χρόνου ἐν ρυθμικῷ ποδῷ, ἐν καιρῷ θέλωμεν διαλάβῃ ἐν τῇ συνεχισθησομένῃ ἡμῶν παρὰ κεινῶν ἐν τῇ «Φόρμιγγι» τοῦ ἐπιμένου ἔτους, διότι φρονούμεν ὅτι ἡμισιος χρόνος δὲν εἶνε δυνατόν νὰ εἶνε νοητὸς καὶ αὐτῆπαρκτος ἐν τῇ ρυθμικῇ. Εἰς ταῦτα δὲ νομίζω ὅτι ἐξηγήσῃν σαφέως.

Τί λέγει ο κ. Παγανῆς

ἐν σχέσει πρὸς τὴν γραφὴν τῶν ὁματων τοῦ κ. Φιλανθίδου ἐν οἷς ἀπαρτίζονται ρυθμοὶ περιττοί.

Ὁ διαπρεπὴς ἐν Κ)πόλῃ εἰ μουσικολόγος καὶ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Ν. Παγανῆς λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς γραφῆς ἡ χρῆται ὁ κ. Φιλανθίδης, εἰς τὰ ὅματά του ἐν οἷς ἀπαρτίζονται ρυθμοὶ περιττοί ἀπέστειλεν ἡμῖν τὴν ἐπὶ ταύτῃ, γνώμην του ἔχουσαν ὡς ἐξῆς:

«Πολλὰκις ἐν τε τῇ δημοσιογραφίᾳ, ἐν ταῖς ἐνταῦθα μουσικαῖς ἐπιτροπαῖς καὶ οὐ καὶ ἐν τῷ Μουσικῷ Συλλόγῳ ἀνακηρυθέντος τοῦ περὶ ὀρθοῦ (ἠτύματος οὐδὲν μέχρι τοῦδε τὸ ἀποτέλεσμα παρήχθη τὸ παρῶν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων. Ἐν δὲ τῇ προτελευταίᾳ μάστα συνεδριάσει τοῦ ἡμ. Μουσικοῦ Συλλόγου λόγου γενομένου περὶ τῆς ἐκδόσεως τῆς συλλογῆς τῶν δημοδῶν ὁματων ὑπὸ τοῦ κ. Π. Φιλανθίδου, πολλά τῶν μελῶν ἐνεκα τοῦ αὐτοῦ περὶ ρυθμοῦ (ἠτύματος) ἰπέδειξαν τῷ κυρίῳ τοῦτο, ὅτι διὰ τῆς ὑπαρχούσης γραφῆς οὐ ἔνε ἐργασθῆ τὰ ἄσπαστα τῆς συλλογῆς αὐτοῦ καὶ μάλιστα τὰ ἐκ τῶν ὁματων τοῦτων φέροντα «Συνθέτους

περιττοὺς ρυθμικοὺς πόδας», καθὼς τὰ 8/8 καὶ 9/8 κλπ. Εἶναι ἀδύνατον γὰρ εὐρεθῆ μουσικῶς δυναίμενος νὰ ἑλλάξῃ ταῦτα πιστῶς, ἠτοι συμφῶνος τῷ ρυθμῷ αὐτῶν ἀλλὰ καὶ αὐτὸς οἷτος ὁ γράμματος ἑλλάξῃ αὐτὰ οὐχ ἐπιστημονικῶς, ὡς ὑπέδειξεν αὐτῷ, ἀλλ' ἐκ παραδοσεως. Καὶ ὅμως ὁ κ. Φιλανθίδης μὴ παραδεχθεὶς τὰς πρὸς αὐτὸν γενομένας ἐκ μέρους τῶν μελῶν ὁδοῦ ταύτας παρατηρήσεις, οὐ μόνον ἐτακοῦνθει θεωρῶν καὶ προσεβούον ὅτι ὁ «Σταυρὸς» τοῦ Θεοδώρου δύναται νὰ παρασημάνῃ πάντα περιττὸν ρυθμὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς λαβόντας αὐτὴν καθοσίνην νὰ παρατηρῶσιν αὐτῶ καὶ ὑποδείξωσι τὸ σφάλερον αὐτοῦ συναελάφους ἀνόμασιν ἄδαεις !!!

Ἡμεῖς κατ' ἐκείνην τὴν συνεδρίασιν τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου, λεπομερόστατα ὀμιλήσαντες ἰπέδειξαμεν ὅτι ἵνα διὰ τῆς ἡμετέρας μουσικῆς γραφῆς βελήσωμεν νὰ γράψωμεν ὀμοῦσῶν, ἄσπαστα ἀνίκοινα εἰς περιττὸν ὀρθμὸν, πρότον δέον νὰ ἐξεύρωμεν σημεῖον ταῦ ὅποσον πρὸς τε τὴν χρονικὴν ἀγωγὴν ἦν ἔχει ὁ Σταυρὸς νὰ ἔχη καὶ φωνητικὴν ἐνέργειαν διότι εἰς πολλὰ μέρη τοῦ ὅματος ἡ περιττὴ αὐτῆ ἄρσις ὀχεται καὶ συλλαβῶν ἀπαιτοῖσι φωνητικὴν ἐνέργειαν ἐκ μέρους τοῦ Σταυροῦ τοῦτ' ὅπερ στερητὰ οὗτος ὅτι δὲ οἱ ὀδοῖμοι τρεῖς διδάσκαλοι δὲν ἐφρόντισαν καὶ περὶ τοιοῦτου τινὸς σημεῖου εἶναι μὲν ἀλήθες, ἀλλὰ σημειωθέν ὅτι οὗτοι τὸ μόνον καὶ κίριον μέλημα αὐτῶν ἦν ἡ ὀμοιόργησις νέας μουσικῆς γραφῆς οὐχί τῆς ὀμοῦσῆς, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μελωδίας ἐν ἡμῖν τῷ ὑπάρχοντι αὐτῇ περιττοῖς ρυθμοῖς, οὐδαμῶς τοιαύτης τινὸς προσθήκης ὑπῆρχεν ἀνάγκη. Τὴν γνώμην ἡμῶν ταύτην, πλὴν τοῦ κ. Φιλανθίδου, ἄπαντα τὰλλα μέλη τοῦ Συλλόγου ἠσπάσθησαν καὶ ἔκριναν ὀρθοτάτην.»

«Βεβῶσιν εἶναι, ὅτι, ἐὰν βελήσωμεν ν' ἀπλοποιήσωμεν τὴν ἀνάγνωσιν τῆς νῦν ὑπαρχούσης μουσικῆς γραφῆς, ὡστε ν' ἀναγνώσκται οὗτος ὀμ ταχυτάτης χρονικῆς ἀγωγῆς, τότε ἐπιτυγχάνεται μὲν ἀπόδοσις πάντοτε περιττοῦ ρυθμοῦ ἀλλ' ἀπόλλυται ἡ οὐσία αὐτοῦ, καθὼτι ὁ ἀρχαῖος μῆθιτης δὲν δύναται νὰ ἀντιληθῆ ἠμέσως τῶς δυνατοῖς ρυθμικοῖς τόνους καὶ διακρίνη τὰς ἀδύνατους ἄρσις τοῦ ἠύματος, ὅπερ κατὰ μέγα μέρος παρὰ μορφῶναι τὴν ρυθμικὴν οὐσίαν τοῦ ἠύματος πρὸς ἐξοικονόμωσιν ὅθεν τοῦ πρῶματος, ἐν τῷ αὐτῇ γραφῇ εἶναι ἀναπόφευκτος ἡ διὰ διαστολῶν διαίρεσις τῶν ποδῶν καὶ τὸ τοιοῦτον ἀναπληροῖται πῶς τὴν ἑλληνικὴν ταύτην τῆς ἡμετέρας μουσικῆς γραφῆς.

Ἰδοὺ αὐτῆ

Musical notation examples showing rhythmic patterns and notes, illustrating the author's points about notation and rhythm.

Τί λέγει ο κ. Φιλανθίδης

Musical notation examples showing rhythmic patterns and notes, illustrating the author's points about notation and rhythm.

«Ἡ γράψις τῶν καθέτου γραμμῶν ἐν τῇ ἑθνικῇ ἡμῶν Μουσικῇ δὲν ἔχει λόγον ὑπαρξῶς ὡς ἔση καὶ ὀθνεῖα, ἐφ' ὃ καὶ οὐδὲν ἄπαντος ἐν τοῖς μουσικοῖς ἡμῶν συγγραμμάσι τοῖς ἄγχι τοῦδε, ὡς μὴ στήριζομένη ἐπὶ προηγούμενον, τοῦτ' ὅπερ δέον γὰρ ἐν ἡμῖν ὁ γνώμων καὶ ὁ κανὼν ἐπὶ πάντων τῶν ἑθνικῶν ἡμῶν ὅματων λαϊκῶν τε καὶ ἐκκλησιαστικῶν. Καὶ εἶνε μὲν ἀλλήθες ὅτι καὶ οἱ τρεῖς Μεταρρυθμισταὶ τῆς ἡμετέρας μουσικῆς ποιούταν μνεῖαν ἐν τῷ Μ. Θεωρητικῷ περὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ὡς καὶ περὶ ἄλλων σημείων τῆς Ἑυρωπαϊκῆς, ἀλλὰ τοῦτο ἐποίησαν ὕπως δείξωσιν ὅτι εἶχον οὗτοι ἄπλως ἰδεᾶν περὶ αὐτῶν. Οὐδεὶς δὲ τούτων οὔτε καὶ ὁ ἄριστος κατὰ πάντα ἐσθλὸς αὐτῶν μαθητῶν Θεοδώρος ὁ Φωκαεὺς ὁ πολλὰ μελοποιήσας ποιεῖται χρῆσιν τῆς καθέτου γραμμῆς ἐν τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἡμῶν ὅμασιν, ὡν τὰ πλεῖστα αὐτοὶ οἱ διδάσκαλοι οὗτοι μετέφερον ἐκ τῆς ὀρχαίας γραφῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐν οὐδενὶ τῶν ἄγχι τοῦδε Θεωρητικῶν ἀναφέρεται ἡ καθέτος ὡς ἀποτελοῦσα ἀπαραίτητος σημεῖον τῆς ἡμετέρας παρασημαντικῆς, οὐδαμῶς δὲ καὶ ἐν οὐδεμίᾳ μουσικῇ ἡμῶν ὀμοῦσῃ ἀπαντᾷ αὐτῇ. Μόνον δὲ οἱ θιασῶται τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Μουσικῆς ἐνασμενίζονται καὶ συνιστῶσιν, ἡμιστὰ ἑλληνοπερῶς, τὸ σημεῖον τοῦτο, ὡς τὸ πρότον βῆμα τῆς πρὸς τὴν Ἑυρωπαϊκὴν Μουσικὴν ἐξομοιώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν ταύτης παρακαταθήκης.»

«Δεύτερον. Ἡ διὰ καθέτου γραμμῆς ἡ διαστολῆς διαίρεσις τοῦ ρυθμοῦ ἐν τῇ ἡμετέρας Μουσικῇ εἶνε ἀπαράδεκτος, διότι φθείρει τὴν ὀρθογραφίαν τῆς μελωδίας, καὶ ἀλλοθι μὲν, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅπου ἀπαντᾶται ὑπορροθῆ ἡ συνεχῆς ἐλαφρόν ἐξ οὗ καταθλόσται τὸ ἀσυμβίβαστον καὶ ἀπόρρονον καὶ ἀκωνόνητον αὐτῆς.»

«Καὶ εἶνε μὲν ἀλήθες, ὅτι εὐαρήμοι εἶσι καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ οἱ ἐγκύψαντες εἰς τὴν μελέτην τῶν ρυθμῶν τῶν ἐν ταῖς Ἑθνικαῖς ἡμῶν Μελωδίαις, ἀλλ' ἡ ἐκμάθησις αὐτῶν εἶνε τῶσον ἀπλή καὶ τῶσον φυσικὴ ὡστε καὶ ὁ ἄσπαστος καὶ ὅλος ἀμαθῆς σταβουλῆς (τυμπανιστῆς) ἐν τῇ Ἀνατολῇ κροεῖται αὐτοῦ τῶσον εὐκρινῶς ὡς τῶσον τελειῶς ὡστε καὶ ἐξ ἀσπαστάσεως ἔθεν ὁ αὐλὸς (ζυρναῶς) δὲν ἀκούεται πλέον δύναται τις νὰ ἐνοήσῃ ποῖαν μελωδίαν ἐκτελεῖ οὗτος. Τοῦτο τυνέθη πολλὰκις καὶ εἰς ἐμὲ, ὅστις ἀκούων τοῦς παλιῶς ἡ κροῦσῆς τοῦ τυμπάνου πῶρωθεν, ἐξετέλουν ἀκριβῶς τὴν μελωδίαν νοερώς, ἣν ὁ αὐλὸς ἐξετελεῖ τῶρως, ὡστε ὅταν ἐπλησιασῇ εἰς τὸν τόπον ἐκ μικροτέρας ἀποστάσεως ἤκουσα ὅτι ὄντως τὴν αὐτὴν μελωδίαν ἐξετελοῦμεν ἀμφοτέρω. Ἡ ἀλήθεια δὲ ὡς γνωστὸν εἶνε πάντοτε ἀπλή καὶ φυσικὴ, ὡστε δὲν ἀπαιτοῦνται οὐδὲ φιλοσοφικὰ οὐδὲ φυσικομαθηματικὰ γνώσεις, ὅπως ἐξοικειωθῆ τις πρὸς αὐτὴν, καὶ μόνον αἰ τὴν κέρων κομμένην ἐν τῇ παγίῳ τῆς ἀγνοίας ἀρεταῖ ἀλώπεκες ἐνασμενίζονται νὰ πείσωσι γὰρ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας, ὅτι ἡ κομμένη οὐρὰ εἶναι ἡ τελευταία μῶδα τῶν Παρισίων.»

«Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἰδωμεν τί ἐν πρώτοις ὀφείλαμεν πράττειν.

«Ὁ κ. Βλάχος μᾶς λέγει: «Καλὸν θὰ

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῷ ΤΟΜῷ ΤΗΣ «ΦΟΡΜΙΓΓΟΣ»

[Τὰ ἐντὸς τῶν παρενθέσεων κεφαλαία στοιχεία εἶνε τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ὀνοματεπωνύμων τῶν συντακτῶν τοῦ πρὸ τούτων ἔθρου].

Φύλλον 1ον.

Ἀντὶ προγράμματος. (I.Θ.Τ.). — Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (I. Μ.). — Γνωμικὰ περὶ μουσικῆς. — Περὶ Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Α. Σ.). — Φωνὴ αὔρας λεπτής. (Α.Π.). — Ἡ Βυζαντιακὴ καὶ ἡ νεωτέρα μουσικὴ (Θ.Π.). — Περὶ τοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς ὑπάρχοντος μὲν ἀλλὰ καὶ μὴ ὑπάρχοντος πλ. δ' ἤχου. (Μ.Μ.). — Ὑψῆται καὶ κανονάρχαι. (Α.Μ.). — Μουσικὴ κίνησις. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος». Θεωρητικὸν Μέγα τῆς Μουσικῆς ὑπὸ Χρυσάνθου.

Φύλλον 2ον.

Οἰωνὸς ἄριστος. (I.Θ.Τ.). — Περὶ Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Συνέχεια Α. Σ.). — Γνωμικὰ περὶ μουσικῆς. — Ὅσα εἰς ὑμνοδίαν ἔθροισ καὶ τραχίως σημαντὸς ρυθμοὶ ἀπαντῶντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μουσικῇ. (I.Θ.Σ.). — Περὶ τοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἐκκλ. μουσικῆς ὑπάρχοντος μὲν, ἀλλὰ καὶ μὴ ὑπάρχοντος πλ. δ' ἤχου. (Συνέχεια Μ.Μ.). — Περὶ λάρυγγος. (Μ.Μ.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 3ον.

Ὅποιον τὸ μέσον. (I.Θ.Τ.). — Ἡ ἐκκλ. μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Γνωμικὸν περὶ μουσικῆς. — Περὶ Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Συνέχεια Α. Σ.). — Ἐξ ἑνὸς λόγου. — Περὶ λάρυγγος (Συνέχεια Μ. Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Νεῖα ἐκδόσεις. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος». Θεωρητικὸν Χρυσάνθου. (Συνέχεια).

Φύλλον 4ον.

Ἀνεξάρτητοι γῶμαι. (I.Θ.Τ.). — Γνωμικὸν περὶ μουσικῆς. — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Περὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ κρατοῦντος ἐν τῇ Ἱερᾷ μουσικῇ. (I.Θ.Σ.). — Ἐπιστημονικαὶ ἀπορίαι. (Κ.Γ.Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Νεῖα ἐκδόσεις. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος». Θεωρητικὸν Χρυσάνθου (Συνέχεια).

Φύλλον 5ον.

Ἀναγκὴ ἰδρύσεως Μουσικοῦ Συλλόγου. (I.Θ.Τ.). — Γνωμικὸν περὶ μουσικῆς. — Περὶ Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Συνέχεια Α. Σ.). — Ἡ μουσικὴ ἐν τῷ ἀρχαίῳ Ἑλληνικῷ δράματι. (Γ.Δ.Π.). — Προσοχὴ εἰς τινὰ καταπατομένην παράδοσιν. (Π.Ι.Ζ.). Διαίτησις ψαλτῶν καὶ αἰοιδῶν. (Μ.Π.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 6ον.

Παράκρουσμα εὐχρον. (I.Θ.Τ.). — Γνωμικὸν περὶ μουσικῆς. — Περὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ κρατοῦντος ἐν τῇ Ἱερᾷ μουσικῇ. (I.Γ.). — Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς ἐν τῇ ἀρχαιότητι. (Β.Ε.Δ.). — Διαίτησις ψαλτῶν καὶ αἰοιδῶν. (Συνέχεια Μ.Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος». Θεωρητικὸν Χρυσάνθου. (Συνέχεια).

Φύλλον 7ον.

Αἰ εὐχαί τῆς «Φόρμιγγος» ἐπὶ τῷ νεφ ἔται. (I. Θ. Τ.). — Καθῆκοντα ἱεροψαλτῶν. Ἐγκύκλιος τῆς Μ. Πρωτοσυγγελίας περὶ ψαλτῶν. — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Περὶ τῆς Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Συνέχεια Α. Σ.). — Ἀπάντησις τῷ κ. Γιαννοῦτσω περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ ὑμνοδία ταπτομένου ρυθμοῦ (I.Θ.Σ.). — Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς ἐν τῇ ἀρχαιότητι. (Συνέχεια Β.Ε.Δ.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 8ον.

Διὰ τὴν ἰδρύσιν μουσικοῦ Συλλόγου (I.Θ.Τ.). — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Ἡ παιδευτικὴ δύναμις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν ὑμνοδίας ἐν τῇ τοῦ παιδὸς ἡλικίᾳ. (I.Θ. Σ.). — Συζητήσιμος πρότασις «Περὶ τοῦ ὄρισμῶ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀξίας τῆς διαπασιωνειδοῦς κλίμακος τῆς καθόλου μουσικῆς κατὰ τοὺς ἀρχαίους.» (Μ.Μ.). — Περὶ τῆς ἱστορίας τῆς μουσικῆς ἐν τῇ ἀρχαιότητι. (Συνέχεια Β.Ε.Δ.). — Ἐπιβεβλημένη δῆλωσις. — Μουσικὸν διαγώνισμα «Φόρμιγγος». — Σ' τὴν Μουσικὴν. (Ποίημα I.Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος» Θεωρητικὸν Χρυσάνθου. (Συνέχεια).

Φύλλον 9ον.

Περὶ Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς (Συνέχεια Α. Σ.). — Περὶ τοῦ ἀρχαίου ρυθμικοῦ γένους τοῦ καλουμένου ἐπιτρίτου ἢ ἑπτασήμεου σωζομένου δὲ ἐν τῇ δημόδιᾳ Ἑλληνικῇ μουσικῇ. (I.Θ.Σ.). — Περὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ κρατοῦντος ἐν τῇ Ἱερᾷ μουσικῇ. (I.Γ.). — Ἐκ μιᾶς ἐπιστολῆς. — Κωνσταντῖνος Καλοζύμης Ἀρχιεπίσκοπος Φθιώτιδος. Νεκρολογία. (I.Θ.Τ.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 10ον.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Περὶ Βυζαντιακῆς Μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Συνέχεια Α. Σ.). — Κριτικαὶ τινες παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς Ἑλλ. ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. (Α.Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος» Θεωρητικὸν Χρυσάνθου. (Συνέχεια).

Φύλλον 11ον.

Τεθῆτω φραγμός. (I.Θ.Τ.). — Γνωμικὸν περὶ μουσικῆς. — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Περὶ τοῦ πῶς κανονιστικῶν δημόδιαι μελωδίας συνδούσας τῷ ἔ' ἐπιτρίτῳ τῶν ἀρχαίων ρυθμῶ. (Δ. Π.). — Μετοικὴ τῶν Βυζαντινῶν. (Α. Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Πρόσκλησις πρὸς ἀποστολῆν. — Ἐπιφυλλίς «Φόρμιγγος» Θεωρητικὸν Χρυσάνθου. (Συνέχεια).

Φύλλον 12ον.

Εἰς ἔθνικὸς Σύλλογος. (I. Θ. Τ.). — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Ὁ ρυθμὸς εἰς τὴν ἑλλ. μουσικὴν καὶ αἱ ἱστορικαὶ περίοδοι αὐτοῦ ἰδίως δὲ ὁ ἔ' ἐπιτρίτος ἢ καρικὸς πῶς δέον νὰ διατυπωθῇ καὶ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δημόδιᾳ ἄσματα. (Χ. Γ. Β.). — Περὶ Βυζαντιακῆς μουσικῆς καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς. (Συνέχεια Α. Σ.). — Μουσικὰ χρονογραφήματα. Ἡ Μουσικὴ κίνησις ἐν Κωνσταντινί. (Γ. Π.). — Ἡ συνέλευσις τῶν τραγωδιστῶν. (I.Θ.Τ.). — Μουσικὴ κίνησις. — Νέον βιβλίον.

Φύλλον 13ον.

Τὶ ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Ἐταιρείαν τῶν πατριῶν. (I. Θ. Τ.). — Ὁ ρυθμὸς εἰς τὴν ἑλληνικὴν μουσικὴν αἱ ἱστορικαὶ περίοδοι αὐτοῦ ἰδίως ὁ ἔ' ἐπιτρίτος ἢ καρικὸς καὶ ὁ δακτυλικὸς πῶς δέον νὰ διατυπωθῶσι καὶ εἰσαχθῶσιν εἰς τὰ δημοτικὰ ἄσματα. (Χ.Γ.Β.). — Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησιαστ. μουσικὸς σύλλογος. Κωνσταντινεῖον διαγώνισμα ἐκκλησιαστ. μουσικοῦ Συλλόγου προκήρυξις. — Παροράματα τυπογραφικὰ. — Ἡ Μετρικὴ τῶν Βυζαντινῶν. (Συνέχεια Α. Π.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 14ον.

Χριστὸς ἀνέστη. (Χ.Γ.Β.). — Ἀνακίνησις τοῦ μουσικοῦ ζητήματος. Συνέντευξις τῆς «Φόρμιγγος» μετ' ὄλων τῶν Ἐπισκόπων τοῦ Κράτους. Ἡ γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου Γόργωνος κ. Ἰωάννου Μαρτίνου (I.Θ.Τ.). — Μουσικοεπιστημονικὰ. (Ν. Π.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 15ον.

Ἀνακίνησις τοῦ μουσικοῦ ζητήματος. (Συνέχεια). Ἡ γνώμη τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀκακηνίνας καὶ Ναυπακτίας κ. Παρθενίου Ἀκύλλα. (I. Θ. Τ.). — Ὁ ρυθμὸς εἰς τὴν ἑλλ. μουσικὴν καὶ αἱ ἱστο-

ρικαὶ περίοδοι αὐτοῦ κλπ. (Συνέχεια Χ.Γ.Β.). — Μουσικοεπιστημονικὰ. (Συνέχεια Ν. Π.). — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς. (Συνέχεια I. Μ.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 16ον.

Ἡ ἐγκύκλιος τῆς Ἱ. Συνόδου. Ἡ τετράφωνος καταργεῖται (I.Θ.Τ.). — Ἡ νίκη τῆς πατρίου μουσικῆς (Χ. Γ. Β.). — Ὁ ρυθμὸς εἰς τὴν ἑλλ. μουσικὴν καὶ αἱ ἱστορικαὶ περίοδοι αὐτοῦ κλπ. (Συνέχεια Χ. Γ. Β.). — Πρόποσις Ν. Δ. Λεβίδου βουλευτοῦ Ἀττικῆς ὑπὲρ τῆς Βυζαντιακῆς μουσικῆς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. — Γεγονότα καὶ κρίσεις ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου τῆς Μουσικῆς Ἐταιρείας.

Παράστημα «Φόρμιγγος». Τὸ κείμενον τῆς ἐκδόσεως ἐγκυκλίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὴν Βυζαντιανὴν μουσικὴν.

Φύλλον 17ον.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ διατὶ ὀνομάζεται ἔθνικὴ καὶ Βυζαντινὴ. (Α. Π.). — Ἡ Βυζαντιανὴ καὶ ἡ τετράφωνος διατὶ ἡ πρώτη δὲν δύναται ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς δευτέρας (Χ.Γ. Β.). — Μουσικὴ κίνησις. — Νεῖα βιβλία.

Φύλλον 18ον.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ διατὶ ὀνομάζεται ἔθνικὴ καὶ Βυζαντινὴ. (Συνέχεια Α. Π.). — Ἐπιστημονικαὶ ἀπορίαι (Δ. Π.). — Ἡ Βυζαντιανὴ καὶ ἡ τετράφωνος διὰ ποίους λόγους, ἔστω καὶ ἐν μέρει ἴσον, ἐν τῇ κυρίῳ λειτουργίᾳ δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ ἀντικατάστασις τῆς πρώτης διὰ τῆς δευτέρας. Ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Εὐταξίαν (Χ.Γ.Β.). — Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκλ. μουσικῆς καὶ ὁ πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργῶν κ. Ἀθ. Εὐταξίας (Σ. I. Ψ).

Φύλλον 19ον καὶ 20ον.

Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ ἐν Ἑλλάδι. (Σ. Χ.). — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ διατὶ ὀνομάζεται ἔθνικὴ καὶ Βυζαντινὴ. (Συνέχεια Α. Π.). — Ἡ Βυζαντιανὴ καὶ τετράφωνος. Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν τοῖς χειροβυκταῖς καὶ κοινωνικαῖς περιέχοντα ἀριθμοπερικοὶ μελωδία. Παραβολὴ τῶν χειροβυκτῶν κλπ. πρὸς τὰ μακάμια. Ἀπάντησις εἰς τὸν κ. Ἀθ. Εὐταξίαν (Συνέχεια Χ. Γ. Β.). — Μουσικολογικὰ. Περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλλ. μουσικῆς κατ' ἀντιπαράθεσιν πρὸς τὴν νεωτέραν εὐρωπαϊκὴν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς τέχνης καὶ τοῦ πλοῦτος αὐτῶν. (Ν. Π.). — Μουσικὰ χρονογραφήματα. Ἡ μουσικὴ κίνησις ἐν Κωνσταντινουπόλει (Γ. Δ. Π.). — Περὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ ἄ ἤχου (Α. Α. Χ.). — Ἐπιστημονικαὶ ἀπορίαι (Ν. Π.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 21ον.

Τὸ καθῆκον τῶν ἁρμοδίων (I. Θ. Τ.). — Ἡ μουσικὴ τῆς ἑλλ. ἐκκλησίας (Δ. Π.). — Ἐὐγένιος Δεππίας Ἀρχιεπίσκοπος Χαλκίδος (Νεκρολογία I.Θ. Τ.). — Ἐπιστολὴ ἐκ Κύπρου (Κ. Κ. Α.). — Μουσικὰ χρονογραφήματα. Ἡ μουσικὴ ἐν τῇ ἐκπαίδευσί (Γ. Δ. Π.). — Ἐπιστημονικαὶ παρατηρήσεις (I. Θ. Τ.). — Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ (I. Α. Δ.). — Μουσικὴ κίνησις.

Φύλλον 22ον.

Πολλὰ μὲν λέγει ὀλίγα δὲ σκέπτεται (I.Θ.Τ.). — Ἐκκλησιαστικὴ Μουσικὴ («Βυζαντινὴ» Κωνσταντινουπόλεως). — Γνωστοποίησις — Περὶ τῆς Θεοσδοτου μουσικῆς ὡς ἐπικουρικοῦ μέσου πρὸς ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνοχριστιανισμοῦ. — Μουσικοεπιστημονικὰ. Ἡ μουσικὴ γλώσσα καὶ τὸ ἀλφάβητον αὐτῆς (Ν. Π.). — Ἡ ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἡ καταγωγὴ αὐτῆς (I. Μ.). — Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μουσικοῦ διαγωνισμοῦ τῆς «Φόρμιγγος». — Δῆλωσις. — Τυπογραφικὰ παροράματα. — Μουσικὴ Βιβλιοθήκη «Φόρμιγγος». — Εἰδοποίησις διὰ τοὺς βιβλιοφίλους.

Φύλλον 23ον καὶ 24ον.

Ἀναγκαία δῆλωσις. — Τὸ λῆξαν ἔτος τῆς «Φόρμιγγος». (I. Θ. Τ.). — Αἰ κρίσεις ἀξίας εὐφῆμου μνηταῖς μελωποιήσεως. — Ἐπιστημονικαὶ παρατηρήσεις. Περὶ τοῦ ρυθμοῦ τῶν ἁμάτων τοῦ κ. Φιλανθίδου. Γνώμη εἰδικῶν (I. Θ. Τ.). — Καταγωγὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς. (Συνέχεια καὶ τέλος I. Μ.). — Καταρτισμὸς ἐκκλησιαστικῶν μουσικῶν χορῶν καὶ ἰσοκοστῶν. (Ν. Π.). — Μουσικὴ κίνησις. — Ἰνὰ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Α'. τόμῳ τῆς «Φόρμιγγος».